

รธน. มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ (๒) และมาตรา ๗๓

พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๐

พ.ร.บ. ภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. ๒๔๗๕ มาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๐ กำหนดให้กรณีคำสั่งทางปกครองที่อาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน เว้นแต่เป็นกรณีเข้าข้อยกเว้น โดยวางหลักการจัดทำคำสั่งทางปกครองสอดคล้องกับสิทธิของบุคคลในกระบวนการยุติธรรมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ (๒) ว่าด้วยสิทธิพื้นฐานในกระบวนการพิจารณา เป็นไปตามหลักความยุติธรรมตามธรรมชาติ ใช้บังคับเสมอภาคและคุ้มครองสิทธิของคู่กรณีอย่างเท่าเทียมกัน และไม่เป็นการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐

สำหรับพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นกฎหมายที่บังคับแก่ทรัพย์สินหรือสถานะของบุคคลและมีลักษณะเป็นเอกเทศ รัฐมีอำนาจบัญญัติเนื้อหาให้มีสาระแตกต่างจากกฎหมายสาขาอื่นได้ภายใต้กรอบหลักเกณฑ์หรือทฤษฎีภาษีแต่ละประเภท และการใช้บังคับต้องคำนึงถึงเจตนารมณ์ของกฎหมายภาษีแต่ละฉบับเป็นสำคัญ ซึ่งมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง กำหนดให้เจ้าของทรัพย์สินเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีและรับภาระภาษีโรงเรือนและที่ดินโดยตรง แต่เจ้าของทรัพย์สินอาจผลักภาระภาษีไปให้ผู้เช่าโรงเรือนได้ หากผู้เช่ายินยอม เป็นไปตามหลักการเสียภาษีโดยชอบ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๓

ย่อโดย นายจิรัฏฐ์ อนุสุลาภา
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญชำนาญการ

นางสาวไปรยา ทิศนสกุล
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๑๑

นางสาวธาริณี มณีรอด
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๔